

Sygn. akt I CSK 577/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa Stowarzyszenia [...] w B.
przeciwko R. [...] Spółce z o.o. w W.
o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 maja 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 23 kwietnia 2013 r., sygn. akt VI ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 23 kwietnia 2013 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację strony pozwanej od wyroku Sądu pierwszej instancji uznającego za niedozwolone i zakazującego stronie pozwanej wykorzystywania w umowach z konsumentami postanowienia wzorca umowy zawierającego stwierdzenie, że informacje zawarte na stronie internetowej pozwanej nie są wyczerpujące i mogą okazać się niedokładne pomimo wszelkich jej starań, a zatem nie może ona ponosić jakiegokolwiek odpowiedzialności, która mogłaby wynikać z jakiegokolwiek niedokładności lub nieścisłości co do informacji zawartych na tej stronie.

Sądy stwierdziły między innymi, że użytkownik internetu, w tym konsument, wchodząc na powyższą stronę internetową zawierającą informacje o działalności i produktach pozwanej, zawiera z nią umowę o świadczenie drogą elektroniczną usługi polegającej na dostarczeniu informacji na temat działalności i produktów pozwanej. Zaskarżone zastrzeżenie nazwane „zastrzeżeniem prawnym” stanowiło część wzorca umowy wykorzystywanego w obrocie z konsumentami, o czym świadczy między innymi zamieszczona nad nim informacja, iż poniżej przedstawione są warunki korzystania z serwisu internetowego pozwanej. Choć za pośrednictwem tej strony internetowej nie dochodziło do zawierania umów sprzedaży produktów strony pozwanej, to zarazem każdorazowo zawierana była umowa, na podstawie której konsument uzyskiwał dostęp do informacji zawartych na tej stronie, na warunkach określonych przez pozwaną między innymi w odrębnej zakładce „zastrzeżenia prawne” zawierającej powyższą, zaskarżoną klauzulę. Uznając klauzulę tę za niedozwoloną Sądy powołały się na treść art. 385¹ § 1 k.c. oraz na okoliczność, że klauzule o praktycznie takiej samej treści zostały wpisane do prowadzonego przez Prezesa UOKiK rejestru klauzul niedozwolonych pod nr 432 i 1320.

W skardze kasacyjnej opartej na pierwszej podstawie, strona pozwana jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania powołała się na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. formułując dwa zagadnienia:” a) czy możliwe jest prowadzenie postępowania o uznanie postanowienia wzorca umowy za niedozwolony w sytuacji, gdy postanowienie to

nigdy nie zostanie doręczone konsumentowi przed zawarciem umowy o korzystanie z treści zawartych na stronie internetowej, co z uwagi na zapis art. 384 k.c. oraz art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204 ze zm.) powoduje, że takie postanowienie nie wiąże konsumenta, b) czy postanowienie, w którym wierzyciel (prawdopodobnie chodzi o dłużnika) całkowicie wyłącza swoją odpowiedzialność za wszelkie szkody związane z realizacją umowy, w tym za szkody, które może spowodować umyślnie, co zgodnie z art. 473 § 2 k.c. stanowi nieważne ex lege zastrzeżenie umowne, może zostać jednocześnie uznane za abuzywne w oparciu o art. 385¹ w zw. z art. 385³ pkt 2 k.c.”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania prowadzi do oceny, że skarżąca nie wykazała istnienia przesłanki przedsądu, na którą się powołała.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, istotne zagadnienie prawne, w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., to zagadnienie o charakterze uniwersalnym, występujące nie tylko w rozpoznawanej sprawie lecz mające szersze znaczenie, powstałe na tle określonego przepisu prawa, wywołujące poważne wątpliwości oraz istotne kontrowersji i rozbieżne oceny prawne o charakterze tak poważnym, że konieczne jest zajęcie stanowiska przez Sąd Najwyższy nie tylko w celu prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy lecz także dla rozwoju judykatury (porównaj między innymi orzeczenia z dnia 10 maja 2001 r. II CZ 35/01, OSNC 2002/1/11, z dnia 7 czerwca 2005 r. V CSK 3/05 i z dnia 13 lipca 2007 r. III CSK 180/07, niepubl.).

Skarżąca nie wykazała tych okoliczności. W szczególności nie wykazała, że przedstawione zagadnienia rzeczywiście wywołują tak poważne kontrowersje i rozbieżne oceny prawne, że ich rozwiązania musi podjąć się najwyższy organ sądowy. Zagadnienia prawne występują w każdej niemal sprawie i ich rozwiązywanie należy do kompetencji jurysdykcyjnych sądów powszechnych przy rozstrzyganiu konkretnej sprawy. W przeważającej większości przypadków nie występuje konieczność zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy. Dlatego

powołanie się na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga wykazania, że występują ponadprzeciętne trudności z rozwiązaniem określonego problemu prawnego, co z kolei wymaga przeprowadzenia wszechstronnego, pogłębionego wyводу prawnego, o charakterze zbliżonym do uzasadnienia zagadnienia prawnego przedstawianego Sądowi Najwyższemu do rozstrzygnięcia na podstawie art. 390 § 1 k.p.c., pozwalającego na uznanie przedstawionego zagadnienia za rzeczywiście istotne i wywołujące poważne wątpliwości.

Uzasadnienie wniosku pozwanej o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera wywodów, które pozwalałyby na uznanie przedstawionych zagadnień za poważne zagadnienia prawne, we wskazanym wyżej rozumieniu. Stanowi w istocie powtórzenie uzasadnienia podstaw kasacyjnych i sprowadza się do kwestionowania stanowiska Sądów w zakresie wykładni i stosowania wskazanych przepisów, co nie jest wystarczające do wykazania występowania w sprawie przesłanki przedsądu przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu.

[aw]